

РЕШЕНИЕ

гр. София, г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 33 състав, в публично заседание на 21.09.2010 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Мария Ситнилска

при участието на секретаря Макрина Христова, като разгледа дело номер **2987** по описа за **2010** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/.

Делото е образувано по жалбата на „Г. М.” О., ЕИК *, със седалище и адрес на управление: Г. Д, обл. К, У. „П” № 17, представлявано от управителя А С С против заповед № РД-01-419/22.03.2010 г. на И. Д. на Изпълнителната агенция „Автомобилна администрация”, с която са прекратени правата, произтичащи от лиценз на Общността № 343 за международен превоз на товари, издаден на 15.10.2007 г. Наведени са доводи за незаконосъобразност, поради допуснати съществени нарушения на процесуалните правила и на материалния закон Обосновават се твърдения, че през месец декември на 2008 г. по изрично искане на Агенцията, търговското дружество е представило доказателства за финансова стабилност. През 2009 г. такова искане от страна на административния орган не е отправяно. Излага се твърдение, че с подаване на доказателствата за финансова стабилност през месец декември на 2008 г., търговското дружество е изпълнило задълженията си по закон, като от тогава не са изтекли две години. Сочи се наличието на съществена

неяснота във фактическата обстановка, което съставлява формална предпоставка за отмяна на атакуваната заповед. Моли съда да постанови решение, с което да отмени оспорената заповед. Претендира присъждане на направените по делото разноски.

Ответникът, чрез процесуалния си представител изразява становище за неоснователност на жалбата и моли същата да бъде оставена без уважение. Подробни съображения излага в депозираните по делото писмени бележки.

Съдът, след като се запозна с доказателствата по делото и прецени доводите на страните, намира жалбата за ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА, като подадена от надлежна страна-адресат на оспорения индивидуален административен акт в законоустановения срок по чл. 149, ал. 1 от АПК, който започва да тече от датата следваща датата на връчване на акта на неговия адресат - 26.03.2010 г. /видно от приложеното по делото копие от известие за доставяне/.

Разгледана по същество жалбата на „Т. М.” О. е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Оспорената в настоящото съдебно производство заповед на И. Д. на Изпълнителната агенция „Автомобилна администрация” е издадена на основание чл. 11, т. 1, б. „б” във връзка с чл. 7, ал. 2, т. 3 от Закона за автомобилните превози и чл. 14, т. 2 във връзка с чл. 8, т. 5 и чл. 6, ал. 6, т. 3 от Наредба № 11 от 31.10.2002 г. за международен превоз на пътници и товари, чл. 6, ал. 1, т. 7 от Устройствения правилник на Изпълнителната агенция „Автомобилна администрация” и доклад рег. № 11-04-37/08.03.2010 г. на директора на дирекция „Автомобилни превози и международна дейност”. С нея са прекратени правата на „Т. М.” О. произтичащи от издадения му на 15.10.2007 г. лиценз на Общността за международен превоз на товари № 343.

Съгласно чл. 6, ал. 1 от Закона за автомобилните превози, обществен превоз на пътници и товари може да извършва лице, което притежава лиценз за извършване на превоз на пътници или товари на територията на Република Б, лиценз за извършване на международен превоз на пътници или товари - лиценз на Общността, или удостоверение за регистрация - за извършване на таксиметрови превози на пътници. Предпоставка за издаване на лиценз на Общността и лиценз за извършване на превоз на пътници и товари на територията на Република Б с автомобили с българска регистрация е лицето да е регистрирано като търговец по смисъла на Търговския закон и да отговаря на изискванията за благонадеждност /добра репутация/, професионална компетентност и финансова стабилност. Разпоредбата на чл. 7, ал. 6 от Закона за автомобилните превози

регламентира, че изискванията за финансова стабилност са изпълнени, когато търговецът разполага с достатъчно ресурси, с които може да гарантира за нормалното стартиране и функционирането на транспортното предприятие и няма задължения за данъци и осигурителни вноски, освен когато са отсрочени или разсрочени по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.

Съгласно нормата на чл. 6, ал. 6, т. 3 от Наредба № 11 от 31.10.2002 г. за международен автомобилен превоз на пътници и товари, лицата притежаващи лиценз на Общността следва да представят доказателства за финансова стабилност на всеки две години от датата на издаване на лиценза. Документите, доказващи финансовата стабилност се представят в едномесечен срок преди изтичане на двугодишния срок. / чл. 6, ал. 8 от Наредба № 11/

По делото не се спори, че на „Т. М.” О. е издаден лиценз на Общността № 343 за международен превоз на товари на 15.10.2007 г. Съобразно приложимите норми на чл. 6, ал. 6, т. 3 във връзка с ал. 8 от Наредба № 11, търговското дружество е следвало да представи документите по ал. 7 в срок до 15.09.2009 г. По делото липсват доказателства, а и от страна на жалбоподателя не се навеждат доводи за изпълнение на това задължение. Доказателствената тежест за установяване на наличието на този факт е в тежест на превозвача, а липсата му обуславя правото на административния орган да постанови прекратяване на правата произтичащи от лиценза на Общността. Това е така, тъй като съгласно разпоредбата на съгласно разпоредбата на чл. 11, ал. 1, т. 1, б. „б” от Закона за автомобилните превози, правата, произтичащи от лиценза за извършване на превоз на пътници или товари на територията на Република Б или от лиценза на Общността се прекратяват по решение на лицензиращия орган, когато превозвачът престане да отговаря на изискванията на чл. 7, ал. 2 от Закона за автомобилните превози, а именно: благонадеждност, професионална компетентност и финансова стабилност. С оглед на изложеното, неоснователни са доводите на жалбоподателя, за допуснато нарушение на материалния закон, като от страна на административния орган не е отчетено, че през месец декември на 2008 г., по изрично негово искане, търговското дружество е представило доказателствата за финансова стабилност. Законодателят е въвел изричен срок за доказване на финансовата стабилност, като този срок е на всеки две години от дата на издаване на лиценза. Представянето на доказателства в по-ранен момент не дерогира задължението по чл. 6 от Наредба № 11, тъй като представянето на документи, свързани с дейността на търговското дружество, включително и такива за финансова стабилност, може да бъде

изрично изискано от административния орган в хода на разпоредени проверки по Закона за автомобилните превози. Още повече, че съгласно чл. 6, ал. 7 от Наредба № 11, финансовата стабилност се доказва, освен с представянето на справка (приложение № 3), но и с прилагането към тази справка на следните документи: счетоводен баланс към последното число на предходния месец; банкова гаранция, отговаряща на изискванията по ал. 5 и удостоверение за липса на задължения по чл. 87, ал. 6 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс, каквито в настоящия случай не са подадени от превозвача. По делото липсват доказателства „ТРС М.”О. да е подал справка /приложение № 3/ и съпътстващите я документи към 15.09.2009 г. в Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация”. Предвид изложеното настоящият съдебен състав намира за неоснователни доводите на жалбоподателя за допуснати нарушения на материалния закон.

При издаване на оспорената заповед не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. В Закона за автомобилните превози и в подзаконовите нормативни актове не се съдържа специални правила за прекратяване на правата, произтичащи от лиценз на Общността. В настоящият случай, административния орган действа в условията на обвързана компетентност, като при установяване на неизпълнение на законово регламентирани задължения от страна на адресата на конкретната правна норма-превозвач, носител на права, произтичащи от лиценз на Общността, за него възниква правомощието да прекрати тези права. С оглед на това, за административния орган не е налице задължение да уведоми лицето за започване на административното производство по издаване на административен акт с неблагоприятен за неговата правна сфера правен ефект. Въпреки това, в конкретния случай на интернет страницата на Изпълнителната агенция „Автомобилна администрация” е публикувано съобщение рег. № 11-04-127/3/ от 07.01.2010 г., с което на превозвачите е напомнено за законовото им задължение в едномесечен срок преди изтичане на двугодишен срок от датата на издаване на лиценза, респ. разрешението да представят доказателства за финансова стабилност. В обстоятелствената част на административния акт, И. Д. на Изпълнителната агенция „Автомобилна администрация” се е позовал изрично на фактическите констатации, изложени в доклад рег. № 11-04-37 от 08.03.2010 г. на директора на дирекция „Автомобилни превози и международна дейност”, към който е приложен списък на търговските дружества, които не са подали доказателства за финансова стабилност, към датата на неговото изготвяне. С оглед на това, неоснователни са доводи изложени от страна на жалбоподателя за наличието на съществена

неяснота във фактическата обстановка. Липсва забрана мотивите към един административен акт да бъдат изложени отделно от него в документ предшестваш неговото издаване. В този смисъл е и Тълкувателно решение № 16 от 31.07.1975 г. на ОСГК.

Не на последно място следва да се има предвид, че оспорената в настоящото съдебно производство заповед е издадена от компетентния по чл. 7, ал. 1 от Закона за автомобилните превози административен орган-И. Д. на Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация” в рамките на делегираните му от министъра на транспорта, съобщенията и информационните технологии правомощия със заповед № РД-08-496 от 07.12.2009 г.

По така изложените правни доводи и аргументи и при преценка на критериите по чл. 146 от АПК настоящият състав обосновава краен извод за законосъобразност на заповед № РД-01-419/22.03.2010 г. на И. Д. на Изпълнителната агенция „Автомобилна администрация”.

Предвид изложеното, Административен съд С.-град, Второ отделение, 33 състав, на основание чл. 172, ал. 2 от АПК

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Т. М.” О. против заповед № РД-01-419/22.03.2010 г. на И. Д. на Изпълнителната агенция „Автомобилна администрация”.

Решението може да бъде обжалвано пред Върховния административен съд, Тричленен състав в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: